

Î N C H E I E R E

27 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Universitatea de Studii Umanistice, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Universitatea de Studii Umanistice împotriva Statului Republica Moldova reprezentat de Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerului Afacerilor Interne și intervenientului accesoriu Ministerul Sănătății privind reintegrarea în posesia clădirii nr.147 din str.Grenoble, mun.Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La data de 28 iunie 2006 Universitatea de Studii Umanistice a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Privatizare pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerului Afacerilor Interne și intervenientului accesoriu Ministerul Sănătății cu privire la obligarea încetării tulburării exercitării posesiei asupra clădirii amplasate în str. Grenoble nr. 147, ridicarea pazei de la intrarea pe teritoriul aferent și asigurarea accesului în imobil.

Ulterior, la data de 24 ianuarie 2007 Universitatea de Studii Umanistice a depus cerere de modificare a obiectului acțiunii, solicitând reintegrarea posesiei clădirii amplasate în str. Grenoble nr.147 și obligarea statului Republica Moldova de a permite Universității de Studii Umanistice folosirea imobilului menționat.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat, că la data de 16 octombrie 1996, între Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat (vânzător) și Universitatea de Studii Umanistice (cumpărător) a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 3-122 a imobilului amplasat pe str. Grenoble nr. 147 din mun. Chișinău.

Menționează, că în baza acestui contract, dar și în baza actului de primire - predare nr. 194 din 15 octombrie 1996 la Biroul de Inventariere Tehnică a fost înregistrat acest imobil în proprietatea Universității de Studii Umanistice.

Mai indică că, prin hotărîrea Judecătoriei Economice din 28 mai 1997, care prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 1997 a devenit irevocabilă, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 3-122 a imobilului amplasat pe str. Grenoble nr.147 din mun.Chișinău, încheiat între Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și Universitatea de Studii Umanistice.

Reclamantul menționează, că hotărîrea urma să fie pusă în executare de către executorul judecătoresc a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, însă potrivit informației nr. b-34 pînă la data de 12 februarie 2002, titlul executoriu nu a parvenit la această instanță.

Mai menționează, că la 16 aprilie 2002 procurorul Procuraturii pentru contribuirea exercitării justiției în Curtea de Apel a înaintat o cerere prin care a solicitat să fie luate măsurile prevăzute de lege pentru executarea reală a hotărîrilor judecătorești din anul 1997.

Prin încheierea din 10 decembrie 2002 Judecătoria Economică a admis cererea și a sancționat Universitatea de Studii Umanistice din Moldova și Departamentul Privatizării, aplicându-le câte o amendă în sumă de 1800 lei. Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 12 martie 2003 a casat încheierea primei instanțe, constatând în partea motivantă lipsa culpei Universității de Studii Umanistice și a Departamentului de Privatizare în neexecutarea hotărîrii judecătorești. Ulterior, în lunile mai-iunie 2006 Agenția Privatizare a întreprins măsuri care împiedicau Universitatea de Studii Umanistice să exercite posesiunea asupra imobilului, și anume a instalat la intrare un post de poliție.

În cererea de modificare a obiectului acțiunii (f.d.53) Universitatea de Studii Umanistice a menționat, că din moment ce reprezentanții Agenției Privatizare și Ministerului Afacerilor Interne au organizat evacuarea tuturor bunurilor Universității fără temei legal, evacuarea putând fi făcută doar de către organele de executare în baza unui titlu executoriu, iar Universitatea de Studii Umanistice nu mai este posesor al clădirii, solicită reintegrarea posesiei clădirii din str. Grenoble nr. 147.

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 12 mai 2008 (vol. I, f.d. 120-122) cererea de chemare în judecată înaintată de Universitatea de Studii Umanistice a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 19 noiembrie 2013 s-a admis apelul declarat de Universitatea de Studii Umanistice, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 12 mai 2008 și s-a emis o nouă hotărîre prin care acțiunea s-a admis parțial și s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Trezoreriei de Stat în beneficiul Universității de Studii Umanistice suma de 386728 lei, iar în rest cerințele s-au respins.

La data de 17 ianuarie 2014 Universitatea de Studii Umanistice a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal, iar instanța de apel corect a raportat normele de drept aplicate la circumstanțele de fapt ale pricinii civile în cauză.

Or, recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt, iar în conformitate cu art. 440 Cod de procedură civilă, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul deduce, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele recurenților nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Universitatea de Studii Umanistice ca inadmisibil.

În conformitate cu art.432, art.433, art.440 CPC, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Universitatea de Studii Umanistice se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan